

nen rigtigt, naar han troer, at Regjeringen selv agter at vælge de Medlemmer af de forskjellige Thing, som skulle indtræde i denne Commission. En anden Sag er det, at Regjeringen naturligtvis vil lade sig det være magtpaaliggende at lære at kende Stemningen i denne Henseende og, forsaavidt den kan, søge at rette sig derefter.

J. M. Hansen: Jeg skal da stemme imod Dagsordenen.

M. Sager: Jeg tilstaaer, at det forekommer mig, at vi ere paa en ret god Vej til en ordentlig Confusion i dette Spørgsmaal. Igaar fremkom der en Dagsorden, som man ikke syntes om, og idag kommer der en Dagsorden fra den høitærede Minister, og den, synes det mig, er ganske og aldeles overflødig. Det staaer til enhver Tid Regjeringen frit for at nedsætte, hvilken Commission den vil, og udvælge, hvilke Mænd den vil have til at sidde i denne Commission. Jeg seer ikke, at der er den allerringeste Grund til at gaae ind paa et Forslag, som jeg kalder fuldstændig Luxus, thi vi have jo ikke her i Thinget Noget med den hele Sag at bestille. Det kan nu være et høist fortjensfuldt Arbejde at nedsætte en saadan Commission, men det kommer, synes mig, egentlig ikke denne Sag ved. Søvrigt, hvilken Vej man end gaaer med Nedsættelse af en parlamentarisk eller Regjerings-Commission, saa er der dog visse Mangler forbundne dermed, og dette gjælder saavel de ærede Forslagsstilleres Forslag til en Beslutning som den høitærede Ministers Forslag til en Dagsorden. Jeg vil indrømme, at i Tilfælde af, at Regjeringen alene driver denne Forretning, har den mange Midler i sin Haand, hvorved Ulemperne kunne undgaaes. Ulemper kalder jeg netop det, at skjøndt vi efter Grundloven ere berettigede til at nedsætte en Undersøgelsescommission, saa have vi efter Grundloven ingen Magt til at tvinge Vidner til at møde og endnu mindre til at affordre dem Ed. Saalænge Commissionen ikke har denne Magt, og altsaa Enhver, der tilkaldes af Thingets Commission, kan nægte at komme, er denne aldeles lammet i sin Virksomhed. Man har jo saamentignet

dette første Forslag til en Commission, i alt Fald den Rettighed, som Grundloven giver Thinget, med, hvad der andre Steder findes af slige Commissioner, men det forekommer mig, at det Exempel, man vilde hente fra England, er overmaade seilagtigt, thi der har en saadan jeg vil ikke kalde det en Commission, men et særligt Udvalg af Huset, ganske bethdelige Rettigheder. Der gives jo Udvalg, som endog saa træde op som Domstole i enhver praktisk Henseende; der er Udvalg, som ikke alene kunne tvinge Vidner til at komme tilstede, men endog saa have Ret til at arrestere. Vi kunne slet ikke sammenligne Tilstanden her med, hvad der iagttages i Parlamentet; der er en himmelvid Forskjel imellem de Udvalg, der nedsættes der, og dem, der nedsættes her. Det kunde være fristende for mig at give en Beskrivelse af disse Udvalg, men det vilde neppe være behageligt for Thinget, skjøndt jeg indrømmer, at vi i mange Henseender kunde have godt af at efterligne dem. Jeg veed nu ikke, om denne Dagsordens Behandling strider ind paa Tillid eller Mistillid til Regjeringen; derom er jeg atter uvidende. Den høitærede Minister har taget denne Sag paa en, hvad der syntes mig idetmindste igaar, overordentlig høitidelig Maade. Den ærede Minister bemærkede, at der ingen Klager kunde være over Administrationen; der var ingen Grund til Klage, sagde den høitærede Minister. Det maa være en umenneskelig Indretning, denne Administration, naar der ingen Grund til Klage kan være; men det indrømmer jeg, at der burde have været bestemte Klager fremførte af de ærede Forslagsstillere om Et eller Andet, der kunde have bevæget Thinget til at gaae videre for at faae disse Klager undersøgte. Jeg fortænker ikke den ærede Minister i, at han har modsat sig et Forslag af et saa uhyre Omfang, som vilde være et saa herkulist Arbejde at sætte igjennem, at det, især under Ministeriets Modstand, ikke vilde føre til nogen Ting. Men jeg har ikke betragtet dette Forslag og betragter heller ikke — nu ønsker jeg at holde mig til Dagsordenen — Vedtagelsen eller Ikke-Vedtagelsen af dette Forslag som noget enten Tillids- eller Mistillidsvotum til Regjeringen, og det forekommer mig, at den høitærede Mi-